

Et besøg i Triumfbuen belønnes med indtryk af fransk fornemmelse for storhed og smuk udsigt over Paris.
Foto: Henrik Lomholt Rasmussen

Forrygende forår i Paris

FRI's reporter gav sin datter en tur til
Byernes By i konfirmationsgave. Heldigvis,
for sikke en skøn ferie, det blev.

AF HENRIK LOMHOLT RASMUSSEN - FRI@BERLINGSKEMEDIA.DK

Glad, gladere, Sonja. Min 15-årige datter og jeg er på vej op i Eiffeltårnet, og det kan ikke gå stærkt nok. "Jeg glæder mig, far!", siger hun spændt på vej op ad trapperne i tårnets indre – et sindrigt og smukt mønster af enorme jerndragere, der vejer 8.000 ton i alt og var toppen af ingeniørkunst ved opførelsen i 1889. Den øverste etage i 276 m højde er lukket pga. klargøring til OL i Paris til sommer, men skidt med det. Udsigten fra anden sal 115 m over jorden er forrygende. Vi udpeger Sacré Coeur, Notre Dame, Triumfbuen og vinker ned til mennesker i miniatureformat. Solen sænker sig og bader Paris i et magisk lys. "Hvor er jeg glad for at være her!" siger Sonja, og det er jeg også.

I Amélies fodspor
Turen til Byernes By er en konfirmationsgave – efter ønske – fra mig til hende sidste år. Og nu, en lørdag tidligt i april, er vi fløjet til den franske

Makroner er en farverig – og lækker del af de søde fristelser i Paris.
Foto: Sonja Lomholt Nørgaard

hovedstad og går ned ad Boulevard Omano i byens nordlige del med kurs mod vores Airbnb-lejlighed. "Se! En genbrugsbutik," siger Sonja og forsvinder ind i et paradys af aflagt tøj. Jeg falder for et par ret fede sko, som desværre er for små, men hun finder en lækker bluse. Lidt efter mødes vi med værten for vores bolig.

"Hvis I ser op ad gaden, får I øje på Sacré Coeur-kirkens tårne i Montmartre. Der er kun 500 meter derop," siger han, mens han låser os ind. "Der skal vi op i morgen," siger vi i kor, men nu er det tid til aftensmad. Rundt om hjørnet, og der ligger bistroen Les Trois Frères. Wow, fransk med fransk på. Propfuld, høylt snak, og vi nyder couscous med

På en gåtur langs Seinen kan man finde souvenirs, antikviteter og tingeltangel i de mange marskandiserboder.
Foto: Henrik Lomholt Rasmussen

leren Au Marché de la Butte, hvor Amélie købte ind. Om hun købte crêpes, ved vi ikke, men det gør vi, og de smager himmelsk. Op ad trapper, ned gennem snævre gyder, forbi Moulin Rouge på Place Pigalle, og så er vi på Café les Deux Moulins, Amélies arbejdsplads i art deco-stil. "Skal vi ikke have en kop kaffe?" foreslår Sonja, og det skal vi da.

En lur på Louvre
Efter opkvikeren tager vi metroen til Place de la Concorde. Videre til

Fortsættes side 28

Grande Mosquée de Paris er en oase af fred, ro og smukke haver. Foto: Henrik Lomholt Rasmussen

Sacré Coeurs klokketårn er 80 meter højt og rummer en af verdens største kirkeklokker. Den katolske helligdom tiltrækker årligt over ti millioner besøgende. Foto: Henrik Lomholt Rasmussen

fods gennem parken Jardin des Tuileries og ind på museet Louvre. Skønt. Det tidligere kongepalads er storslået og smukt og rummer flere af verdenshistoriens vigtigste kunstværker. Selvfølgelig med Mona Lisa som det absolutte trækplaster. Efter at have set hende synker vi ned på en cirkelformet sofa. Er der ryglæn? Ja, perfekt til at lukke øjnene et øjeblik.

”Jeg faldt også i søvn,” siger Sonja og tilføjer: ”Vi er ikke alene. Pigen ved siden af mig sover stadig. Men hvor er her flot.”

Og så blev det forår. Hvor søndagen var grå og kølig, varmer solen nu fra en skyfri mandagshimmel. Perfekt til morgenmad med café au lait, appelsinjuice og en croissant på en fortovscafé. Og lige så perfekt til at gå ned ad Boulevard de Magenta og suge indtryk til sig. Den majestætiske banegård Gare du Nord. Tiggeren på gadehjørnet. En senegalesisk grønthandler med yams, kassava og andre eksotiske dagligvarer. Kirken Saint Laurent er en oase af fred, ro og dæmpet orgelmusik. Og vi griner af de skøre parykker og dragter i en kostumebutik og nyder en slentretur langs Seinen.

Myntete i moskeen

Lidt senere står vi på toppen af Triumfbuen og studerer den kaotiske trafik nede på Place Charles de Gaulle, hvor 12 snorlige avenuer mødes. Sonja fotograferer en spansk familie, og vi får øje på den danske arkitekt Spreckelsens triumfbue.

Hjemturen går via den eritreiske restaurant Massawa, hvis injera – gigapandekager af syrnnet fladbrød med krydret lammekød og grøntsager – går rent ind. Det samme gør synet af nyudsprungne kirsebærtræer og andre forårskåde planter i Jardin des Plantes på vores og tredje sidste dag i Paris. I parkens naturhistoriske museum – hvor intet ser ud til være lavet om siden åbningen i 1898 – vrimer det med dyreskeletter og dinosaurfossiler. Og franske skolebørn, som møjsommeligt udfylder opgaver med blyant eller skriver af fra en kammerat.

Godt, at man har fri og kan tage en lur på plænen uden for museet. Veludhvilede forlader vi parken og træder kort efter ind i Grande Mosquée de Paris. Europas tredjestørste moské stod færdig i 1926 med en 33 m høj minaret, bederum, smukke glasmosaikker, elegante ha-

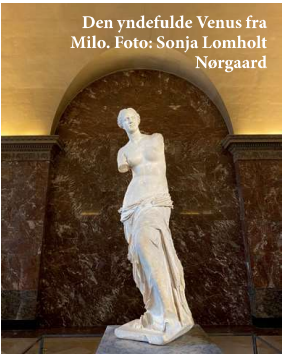
Tiden synes at have stået stille på Paris' naturhistoriske museum siden åbningen i 1898. Museets skeletter og dinosaurfossiler har dagligt besøg af skoleelever, som skal blive klogere på dyrelivet i en fjern fortid. Foto: Henrik Lomholt Rasmussen

ver med palmer og sval stemning. I cafeen nyder vi en kop myntete og lækre kager med pistacienødder badet i honning. En halv time senere varmer den sene eftermiddagssol stadig, da vi går op fra metrostationen Bir-Hakeim.

”Der er Eiffeltårnet! Wow, hvor er det flot!” udbryder Sonja.

Det samme er udsigten i solnedgangen. Uha, klokken nærmer sig 21, så vi styrter ned ad trapperne. Tidsnok til at være på plads, da hundredvis af blinkende lamper tændes i tårnet og giver et fortryllende lysshow. Vi fortsætter om i Eiffeltårnshaven for at se Paris' vartegn i al sin gyldne pragt i skæret fra projektorlys og fuldmånen på en dybblå aftenhimmel.

”Tak for turen, far. Her er fantastisk!” siger Sonja.

Den yndefulde Venus fra Milo. Foto: Sonja Lomholt Nørgaard

Frankrigs fortid som kolonimagt i Afrika skinner igennem mange steder. For eksempel vrimer det med butikker som denne, der sælger varer fra Senegal og Congo. Foto: Henrik Lomholt Rasmussen